

Cartea lui Daniel – Numărul o sută nouăzeci

Crescendo-ul profetic: Dezvăluirea Bătăliei de la Panium și a preludiului către Legea Duminicală

Jeff Pippenger

2024-04-20

Ultimul articol s-a încheiat cu un pasaj care cuprindea paragraful în care se spunea: „Călcarea legii a ajuns aproape la limita ei. Confuzia umple lumea, iar o mare groază este pe punctul de a veni curând asupra oamenilor. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce este pe cale să se abată curând asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.” „Călcarea legii” își atinge limita atunci când paharul timpului de probă se umple, iar pentru Statele Unite acea limită este atinsă odată cu legea duminicală.

Dar Hristos a declarat că nici o iotă sau o frântură de slovă din Lege nu va trece până ce vor trece cerul și pământul. Chiar lucrarea pentru care a venit a fost să înalțe Legea și să arate lumilor create și cerului că Dumnezeu este drept și că Legea Lui nu trebuie schimbată. Dar iată mâna dreaptă a lui Satana, gata să ducă mai departe lucrarea pe care Satana a început-o în cer, aceea de a încerca să modifice Legea lui Dumnezeu. Iar lumea creștină i-a consfințit eforturile prin adoptarea acestui copil al papalității — instituția duminicii. Au hrănit-o și vor continua să o hrănească, până când Protestantismul va întinde mâna de părtășie puterii Romei. Atunci va fi o lege împotriva Sabatului creațiunii lui Dumnezeu, și atunci Dumnezeu „va face o lucrare ciudată pe pământ”. El a răbdat îndelung perversitatea neamului omenesc; a încercat să-i câștige pentru Sine. Dar va veni vremea când își vor umple măsura fărădelegii; și atunci Dumnezeu va lucra. Această vreme aproape a sosit. Dumnezeu ține o evidență a neamurilor: cifrele sporesc împotriva lor în cărțile cerului; și când va deveni lege ca călcarea primei zile a săptămânii să fie pedepsită, atunci paharul lor va fi plin. Review and Herald, 9 martie 1886.

La legea duminicală, Statele Unite își vor fi umplut cupa pe deplin, iar apostazia națională va fi urmată de ruina națională. Paragraful pe care îl luăm în considerare spune: „fărădelegea aproape a ajuns la limită” și „o mare groază urmează curând să vină asupra oamenilor.” La legea duminicală, care este „ceasul cutremurului celui mare” din capitolul unsprezece al Apocalipsei, „a zecea parte din cetate a căzut,” și „iată, al treilea Vai vine curând,” iar „al șaptelea înger a sunat din trâmbiță.” Al treilea Vai este a șaptea Trâmbiță, și sosește la legea duminicală, aducând „mare groază.” Atunci „sfârșitul este foarte aproape,” și vine ca „o surpriză copleșitoare.” La legea duminicală se umple, de asemenea, cupa timpului de probă pentru papalitate, căci atunci a doua voce din Apocalipsa optsprezece proclamă: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-o întocmai cum v-a răsplătit ea și dați-i îndoit, îndoit, după faptele ei; în cupa pe care a umplut-o, umpleți-i îndoit.”

Acea istorie debutează odată cu legea duminicală și marchează o perioadă de timp simbolică, în care papalitatea «va ieși cu mare furie ca să nimicească și să piardă cu desăvârșire pe mulți», căci

«în zilele din urmă vor fi mulți martiri». Ceea ce înfurie papalitatea sunt «veștile din răsărit și din miazănoapte» care «îl vor turbura», dar «va veni sfârșitul lui și nimeni nu-i va veni în ajutor». Odată cu legea duminicală începe prima fază a Judecății Executive a lui Dumnezeu, care se întinde până la sfârșitul papalității. Ea este urmată de a doua fază, care o constituie Cele Șapte Plăgi din Urmă, și, în cele din urmă, de distrugerea veșnică a celor răi la încheierea mileniului de o mie de ani. Istoria Judecății Executive a lui Dumnezeu este plasată în contextul războiului.

Ne aflăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Profetiile se împlinesc. O istorie stranie, plină de evenimente, este consemnată în cărțile cerului. Totul în lumea noastră este în frământare. Sunt războaie și vești de războaie. Neamurile sunt mâniate, și a venit vremea celor morți, ca să fie judecați. Evenimentele se schimbă, conducând către ziua lui Dumnezeu, care se apropie cu mare grabă. Mai rămâne încă doar o clipă de timp, ca să zicem așa. Dar, deși deja se ridică neam împotriva neamului și împărăție împotriva împărăției, acum nu există o confruntare generală. Încă sunt ținute cele patru vânturi, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor. Atunci puterile pământului își vor aduna forțele pentru ultima mare bătălie. Slujire creștină, 50, 51.

Dumnezeu îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii și apoi Își cheamă cealaltă turmă afară din Babilon, iar această altă turmă primește și ea pecetea lui Dumnezeu, deși este reprezentată ca „mulțimea cea mare”, în contrast cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Punctul esențial de observat în citatul anterior este că „cele patru vânturi sunt ținute până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor”. La legea duminicală, cei o sută patruzeci și patru de mii au fost pecetluiți, „și iată, al treilea Vai vine curând”, totuși, cele patru vânturi nu sunt dezlănțuite pe deplin decât atunci când ultimii din cealaltă turmă a lui Dumnezeu au primit pecetea.

Neamurile se mânie acum, dar când Marele nostru Preot își va fi încheiat lucrarea în Sanctuar, se va ridica, va îmbrăca veșmintele răzbunării și atunci vor fi vărsate cele șapte plăgi de pe urmă. Am văzut că cei patru îngeri vor ține cele patru vânturi până când lucrarea lui Isus va fi încheiată în Sanctuar, iar apoi vor veni cele șapte plăgi de pe urmă. Review and Herald, 1 august 1849.

„evenimentele mari și solemne” la al căror prag ne aflăm sunt reprezentate ca „războaie și vești de războaie”. Se arată că ele au loc atunci când „totul în lumea noastră este în frământare”, când „deja se ridică neam împotriva neamului”. Paniu reprezintă „istoria stranie și bogată în evenimente”, din versetul cincisprezece din Daniel, capitolul unsprezece, care duce la și introduce versetul șaisprezece, care este legea duminicală, unde începe „înfruntarea generală”, în cadrul căreia toate „puterile pământului” își concentrează forțele pentru „ultima mare bătălie”. Acea „ultimă mare bătălie” este Al Treilea Război Mondial și este reprezentată de bătălia de la Actium din anul 31 î.Hr.

Versetele unu și doi, precum și versetele zece până la cincisprezece, reprezintă istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece. Versetul patruzeci identifică istoria Statelor Unite și a adventismului din 1798 până în 1989. Apoi tace până la sfârșitul Statelor Unite ca a șasea împărăție a profeției biblice și la vărsarea afară a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceanei în versetul patruzeci și unu, care este legea duminicală, aceasta fiind, de asemenea, versetul șaisprezece.

Versetele unu și doi identifică timpul sfârșitului în 1989 și președinții Statelor Unite din acel moment până la cel de-al șaselea președinte bogat, care îi stârnește pe globaliștii satanici. Versetul doi aduce istoria până la alegerea lui Donald Trump în 2016, iar apoi versetul trei reia istoria celor zece împărați, reprezentați de Alexandru cel Mare, care este a șaptea împărăție a profeției biblice; aceștia își dau împărăția papalității la criza legii duminicale ce vine în curând.

Versetul zece se încheie prin identificarea anului 1989 drept timpul sfârșitului, iar versetele unsprezece și doisprezece prezintă războiul din Ucraina, arătând că Putin și Rusia vor câștiga războiul, dar că nu vor trage foloase din victoria lor. Războiul din Ucraina a început în 2014, cu un an înainte de începerea primei campanii a lui Trump. Aceste versete conduc către învierea (politică) a lui Donald Trump, când el își începe a treia campanie pentru a deveni al optulea președinte, care este dintre cei șapte. Versetul treisprezece identifică luptele politice ale lui Trump care preced biruința sa la Panium din versetul cincisprezece, iar versetul paisprezece tratează istoria care are loc în timpul Bătăliei de la Panium până la biruința sa din versetul cincisprezece, istoria în care omul păcatului începe să pătrundă pe față în istoria politică. Când papalitatea pătrunde în istoria profetică, desfrânată Tirului începe să cânte, iar vedenia este întemeiată.

Victoria de la Panium din 200 î.Hr. a fost urmată de reperul „răscoalei” (însemnând protest) a Macabeilor la Modein, în 167 î.Hr. În 164 î.Hr., Macabeii au resfințit Templul, iar Antioh Epifanes a murit, marcând punctul de cotitură în lupta macabeică împotriva influenței religioase grecești. În perioada 161–158 î.Hr., lucrarea încheierii unui legământ a fost inițiată și finalizată. Reperele profetice se repetă în Dinastia Hasmoneană în cadrul istoriei de la versetul cincisprezece la versetul douăzeci și trei.

Alianța cu Roma din versetul douăzeci și trei este o referință directă, însă, în versetul cincisprezece, cele patru repere macabeice din anii 167 î.Hr., 164 î.Hr., 161 î.Hr. și 158 î.Hr. se pot distinge doar atunci când istoria "alianței" este aplicată versetului. Când Pompei a cucerit Ierusalimul în versetul șaisprezece, el s-a confruntat cu un război civil care se desfășura în interiorul cetății, iar cele două tabere adverse erau ambele fracțiuni desprinse din Dinastia Hasmoneilor. Prin urmare, Macabeii se regăsesc de asemenea în istoria versetului șaisprezece.

Versetul douăzeci identifică nașterea lui Hristos, iar versetele douăzeci și unu și douăzeci și doi identifică istoria morții lui Hristos; prin urmare, în acea istorie, linia dinastiei hasmoneane este reprezentată de farisei. Versetele cincisprezece până la douăzeci și trei identifică țara cea slăvită, în sens literal, și poporul iudean apostat al lui Dumnezeu, care pretindeau că sunt apărătorii adevărurilor Sale, dar nu erau cu nimic mai mult reprezentanții lui Dumnezeu decât este protestantismul apostat.

Sora White ne informează că "o mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea" "capitolului unsprezece din Daniel" "va fi repetată." Linia profetică reprezentată de Dinastia Hasmoneilor constituie linia profetică ce ilustrează cornul apostat al Protestantismului, începând cu a treia campanie prezidențială, întreprinsă de al șaselea cel mai bogat președinte. Trump candidează de trei ori la președinție; prima și ultima dată când candidează, este victorios, dar a doua oară răzvrătirea, reprezentată de numărul treisprezece, identifică alegerile furate din 2020. Lumea este

atunci împărțită în două clase: o clasă poate vedea 2020, iar cealaltă clasă este oarbă. Aceasta simbolizează marea încercare care precede închiderea timpului de probă pentru adventiști, în formarea chipului fiarei.

Deja pregătirile avansează și se desfășoară mișcări care vor duce la ridicarea chipului fiarei. Vor avea loc în istoria pământului evenimente care vor împlini prezicerile profeției pentru aceste zile de pe urmă. Review and Herald, 23 aprilie 1889.

„Pregătirile” care înaintază, „mișcările” care sunt acum „în curs” și „evenimentele” „care vor avea ca rezultat facerea unui chip pentru fiară” și „care vor împlini predicțiile profeției pentru aceste zile din urmă”, cuprind reperele Dinastiei Hasmoneilor din versetele cincisprezece până la douăzeci și trei ale capitolului unsprezece din Daniel. Dinastia Hasmoneilor apostată, reprezentând protestantismul apostat, este țesută în mărturia lui Donald Trump, al șaselea și al optulea președinte republican, care își stârnește și își angajează MAGA-ismul împotriva woke-ismului noii ordini mondiale.

Mărturia lui Trump ajunge până la anul 2020 în versetul doi al capitolului unsprezece din Daniel și include campania sa și primul său mandat; apoi, versetele treisprezece până la cincisprezece identifică a treia și ultima sa campanie, victoria și ultimul său mandat. Între cele două mandate, capitolul unsprezece din Apocalipsă identifică faptul că cornul republican a fost ucis și a zăcut mort pe stradă timp de trei zile și jumătate. Acea linie a istoriei lui Trump leagă laolaltă începutul și sfârșitul președințiilor sale în capitolul unsprezece din Daniel. Astfel, mărturia lui Donald Trump se află atât în cartea lui Daniel, cât și în Apocalipsă, și, în ambele cărți, este localizată în capitolul unsprezece.

Cele trei linii parțiale, când sunt reunite, identifică întreaga istorie a lui Trump ca fiind al șaselea și al optulea președinte și sunt structurate după semnătura «Adevărului». Ele provin din cărțile lui Daniel și Apocalipsa și produc o linie a istoriei care se aliniază cu acea «porțiune a cărții lui Daniel care se referă la zilele de pe urmă».

Acea porțiune din cartea lui Daniel este desigilată de Leul din seminția lui Iuda, chiar înainte de închiderea timpului de probă, și este, prin urmare, un element al soliei de pecetluire a celor o sută patruzeci și patru de mii. Dar este nevoie de o vedere spirituală 20/20 pentru a vedea reperele profetice ale uciderii celor doi martori în 2020.

Versetul cincisprezece din Daniel unsprezece reprezintă Bătălia de la Panium și linia dinastică hasmoneană, care și-a găsit împlinirea într-o bătălie propriu-zisă, simbolizând astfel o ilustrare profetică a unui război spiritual între religia protestantismului apostat și religia noii ere a globalistului. Bătălia de la Panium, care a avut loc în 200 î.Hr., reprezintă bătălia cornului republican, iar lupta reprezentată de Răscoala Macabeilor reprezintă bătălia cornului protestant apostat. Deși Răscoala Macabeilor a avut loc în 167 î.Hr., ea se aliniază profetic cu Bătălia cornului republican din 200 î.Hr., căci, în plan profetic, coarnele au istorii paralele.

Versetul cincisprezece reprezintă istoria profetică ce precede imediat și conduce către legea duminicală ce urmează să vină în curând. Prin urmare, el reprezintă momentul exact din perioada

pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, când puterea din cadrul mesajului pecetluirii imprimă veșnic pecetea asupra poporului lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.

Este Leul din seminția lui Iuda Cel ce desigilează acel adevăr, iar acel adevăr este Revelația lui Isus Hristos. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt aceia care „urmează Mielul oriunde merge El”, iar când El desigilează versetul al cincisprezecelea, Leul din seminția lui Iuda și-a condus poporul Său din zilele de pe urmă la Panium. Isus a ilustrat tocmai acest aspect în procesul pecetluirii, când i-a dus pe ucenicii Săi la Panium, chiar înainte de cruce.

Războiul de la Panium este tratat în mod expres de Hristos, când Se afla la Panium împreună cu ucenicii Săi și i-a învățat acolo că Biserica Sa va fi zidită pe mărturisirea lui Petru și că „porțile iadului” nu o vor birui. Isus a identificat lupta care este reprezentată de Bătălia de la Panium. Bătălia de la Panium este versetul cincisprezece, iar versetul șaisprezece este Bătălia de la Actium. Hristos a stat la Panium, chiar înainte ca actul morții Sale să se desfășoare.

Perioada de la Panium până la legea duminicală este istoria luptei politice și religioase a celor două coarne apostate ale fiarei pământului – Protestantismul și Republicanismul. Amândouă au fost atacate în 2020 de fiara ateistă din adâncul fără fund, iar lupta celor două coarne împotriva dumnezeilor politici și religioși ai globalismului este reprezentată în istoria cuprinsă în versetele unsprezece până la șaisprezece.

De la Războiul din Ucraina, care a început în 2014, la prima campanie prezidențială a lui Donald Trump, care a început în 2015, până la moartea celor două coarne în 2020, până la învierea din 2023, până la a treia campanie a lui Trump, care a început la 15 noiembrie 2022, istoria duce la versetele treisprezece până la cincisprezece. În acele versete, istoria care este revelată de cuvântul profetic al lui Dumnezeu reprezintă adevărurile profetice care îi pecetluiesc pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

Acele adevăruri au fost ilustrate în vizita lui Hristos la Cezareea lui Filip, în capitolele șaisprezece și șaptesprezece din Matei. În acele versete, omul fărădelegii revine în istoria profetică, cântând cântecele desfrânatei din Tir și, prin aceasta, statornicește vedenia, așezând acele versete în contextul Strigării de la miezul nopții, căci unde nu este vedenie, poporul piere.

Când nu este descoperire, poporul piere; dar cel ce păzește Legea este fericit. Proverbe 29:18.

Cei care au ochi, dar nu vor să vadă, și urechi, dar refuză să audă, sunt fecioarele laodiceene neînțelepte care nu au „untdelemnul”. „Untdelemnul” este sporirea cunoștinței care are loc atunci când Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată, chiar înainte de închiderea timpului de probă, iar, potrivit lui Osea, poporul lui Dumnezeu care refuză și respinge cunoașterea va fi nimicit.

Poporul Meu piere din lipsa cunoștinței: fiindcă ai lepădat cunoștința, te voi lepăda și Eu, ca să nu-Mi fii preot: fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi. Osea 4:6.

Și a mai venit cuvântul Domnului la mine, zicând: Fiul omului, tu locuiești în mijlocul unei case răzvrătite, care are ochi ca să vadă și nu vede; are urechi ca să audă și nu aude; căci este o casă răzvrătită. Ezechiel 12:1, 2.

Și El a zis: Du-te și spune acestui popor: «Auziți într-adevăr, dar nu înțelegeți; vedeți într-adevăr, dar nu pricepeți». Împietrește inima acestui popor, îngreunează-le urechile și închide-le ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii lor, să audă cu urechile lor, să înțeleagă cu inima lor, să se întoarcă și să fie vindecați. Isaia 6:9, 10.

Și ucenicii s-au apropiat și i-au zis: De ce le vorbești în pilde? El le-a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are i se va da și va avea din belșug; iar celui ce nu are i se va lua chiar și ceea ce are. De aceea le vorbesc în pilde: pentru că, deși văd, nu văd; și, deși aud, nu aud, nici nu înțeleg. Și se împlinește în ei profeția lui Isaia, care zice: Veți auzi cu urechile și nu veți înțelege; veți vedea cu ochii și nu veți pricepe. Căci inima acestui popor s-a îngroșat, urechile lor s-au făcut greoaie la auz, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă, și eu să-i vindec. Dar fericiți sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud. Căci, adevărat vă spun, mulți profeți și oameni drepti au dorit să vadă cele pe care le vedeți voi și nu le-au văzut, și să audă cele pe care le auziți voi și nu le-au auzit. Matei 13:10-17.

Toate soliile date între anii 1840 și 1844 trebuie să fie prezentate cu putere acum, căci sunt mulți oameni care și-au pierdut orientarea. Soliile trebuie să fie duse la toate bisericile.

Hristos a spus: «Fericiți sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud. Căci adevărat vă spun: mulți proroci și oameni drepti au dorit să vadă acele lucruri pe care le vedeți și nu le-au văzut; și să audă acele lucruri pe care le auziți și nu le-au auzit» [Matei 13:16, 17]. Fericiți sunt ochii care au văzut lucrurile văzute în 1843 și 1844.

Solia a fost dată. Și nu trebuie să existe nicio întârziere în repetarea soliei, căci semnele vremurilor se împlinesc; lucrarea de încheiere trebuie împlinită. O mare lucrare va fi împlinită într-un timp scurt. Curând va fi dată, prin rânduirea lui Dumnezeu, o solie care se va amplifica până va deveni strigătul cel mare. Atunci Daniel va sta la sorțul lui, ca să-și dea mărturia.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin îngerul Său robului Său Ioan: care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și despre toate câte a văzut. Ferice de cel ce citește și de cei ce aud cuvintele acestei prorocii și păzesc cele scrise în ea; căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:1-3.